

Molitva za proglašenje blaženim Vlč. Ante Dujlovića

**Svemogući vječni Bože,
ponizno Te molim uzdigni
na čast oltara svećenika Antu,
koji je iz ljubavi prema Tebi,
ne štedeći vlastiti život,
gorljivo služio bližnjima
u potrebama i tako im pokazivao
Tvoju milost i vodio ih k Tebi.
Učini da na njegov zagovor
dobijem milost za koju
Te srdačno molim. Amen.**

O primljenim milostima po zagovoru svećenika Ante Dujlovića
molimo obavijestiti biskupiju u Banja Luci.
ul. Kralja Petra I 80
78000 Banja Luka

vlč. Anto Dujlović mučenik, kandidat oltara

Anto Dujlović rođan je 26.6.1914. u zaseoku Ružići, župa Ivanjska kod Banje Luke, u skromnoj zemljoradničkoj hrvatskoj obitelji kao dvadeset treće dijete, sin Lovre i njegove supruge Ane, r. Sušilo. Godine 1928. stupio je u Sjemenište u Travniku, gdje je 1935. položio maturu. Studij teologije započeo je 1935. u Bogosloviji u Sarajevu. Kao klerik vrlo je savjesno izvršavao sve svoje obveze. Bio je kolegijalan i obziran prema svojim kolegama. Večerima je, iz vlastite pobožnosti često obavljao sat klanjanja Presvetom Sakramentu. Zaređen je u travnju 1939. (subđakonat 16. travnja, đakonat 23. travnja, a prezbiterat 30. travnja). Svoju Mladu misu vlč. Anto slavio je 23. srpnja 1939. u svojoj rodnoj župi Ivanjska kod Banje Luke u nazočnosti svojih najbližih. Otac mu je tada već imao 82 godine. Na sličici, uspomeni na Mladu misu vlč. Ante je dao napisati rječi sv. Petra: „Gospodine, Ti imaš riječi života vječnoga“. U ljetu 1940. Završio je studij teologije u Sarajevu. Te godine, 3. srpnja banjolučki biskup Jozo Garić poslao je mladog svećenika vlč. Antu na njegovu prvu župu u poljsko selo Gumjera u okrugu Prnjavor u tadašnjoj Jugoskaviji. Ipak se župljani nisu dugo veselili svom dragom župniku. Bilo je vrijeme Drugog svjetskog rata, i smrt je uzimala bogatu žetvu u ovoj zemlji. U brizi za sudbinu svećenika banjolučki je biskup u rujnu 1942. Izdao dekret koji je svećenike oslobodio župničkih obveza u župama. Svećenici su napuštali teren, kojim su vladali nacionalistički četnici i komunistički partizani. Vlč. Anto ostao je tada sa svojim župljanima i rekao: „Duše i ovce svoje neću napustiti i rado ću za njih žrtvovati svoj mladi život“. Stanovao je u selu Gumjera, a 1943. opsluživao je čak osam župa u kojima nije bilo svećenika. Zbog svoje vjernosti Bogu, Crkvi i čovjeku, u herojskoj obrani morala, vlč. Ante, danas kandidat oltara, na okrutan je način ubijen. Ubojice su mu zadale više ubodnih rana nožem, slomili mu ruke, puškom su ispalili dva metka u glavu i jedan u prsa. Poginuo je kao mučenik 11. srpnja 1943. u Gumjeri, a tamo je pokopan 13. srpnja 1943. na župnom groblju. Župljani Gumjere su 1946. otišli u Poljsku, a danas žive u biskupiji Legnica.